

Carpații

Deposito legal: M. 8.137 - 1928.

Director: Aron Cotrus + REVISTA DE CULTURA SI ACTIUNE ROMANEASCA IN EXIL Redactor: Traian Popescu

23 DE AGOSTO DE 1944

En la historia de los pueblos hay siempre fechas que tienen un significado especial de grandiosidad o desgracia, según los acontecimientos que los han provocado.

Como el 23 de agosto de 1944, en Rumania, creemos no ha habido nunca en la historia de los pueblos europeos, otro que tenga la mala suerte de una fecha tan fatídica y fuente de un destino tan trágico.

Un pueblo con milenios de tradición y de gloriosa historia en defensa de Europa, con riquezas y bienestar (a pesar de los tres años de guerra contra la invasora Rusia Soviética, guerra declarada de rodillas y con sonidos de campanas, como antaño las guerras santas de la Edad Media), se desplomó en veinticuatro horas, por la más indigna conspiración nacional e internacional.

El rey Miguel, atrayendo en una emboscada palaciega al Mariscal Antonescu, entonces "Conducator" de la guerra contra Rusia y de la política de alianza con Alemania (al estilo de la perpetrada un año antes contra Mussolini, en Italia, por el rey Vittorio Emmanuel), hizo arrestarlo por los agentes de Moscú escondidos en el palacio, y traicionando a su pueblo, a su ejército, cuyo comandante supremo era el rey, y a su patria, abrió las puertas de las defensas de Rumania en Moldavia y los Carpatos, entregando todo el ejército y el territorio nacional, al arbitrio de la soldadesca moscovita.

La vida y el destino de Rumania y sin equivocarnos podemos decir que de Europa, se paró en aquel momento, empezando un retroceso de decenas de años, en todos los sectores.

Las naciones europeas occidentales perdieron sus imperios y su prestigio y llegaron a ser vasallos de la caridad norteamericana, a pesar de salir vencedoras, de nombre, en la contienda de la segunda guerra mundial. En la Oriental, los invasores, dignos descendientes de Genghis Kan, no dejaron más que muertos, lágrimas, desesperación y ruinas.

Al país rumano, adelantar un año la invasión de la Europa Central por los soviéticos, con los tanques americanos, al servicio de los rusos, no le ha servido de nada.

Las promesas "democráticas" hechas por la propaganda anglo-americana, en las retransmisiones de la B.B.C., al Rey, a los partidos "históricos" — liberal, nacional-campesino y socialista —, no se cumplieron nunca. La traición del Rey y de la oligarquía burguesa del país, que le ayudó en el golpe, descontenta de los cimientos nacionalistas de la juventud rumana de entonces, no hizo que Rumania pasase al campo Aliado, como le hicieron creer, sino que la obligaron a rendirse sin condiciones, siendo declarada vencida por "fuera de combate". VAE VICTIS!

Veinte divisiones de soldados rumanos, preparados y armados con el mejor material de guerra de la época fueron desarmados y pasaron prisioneros en la Siberia rusa, de donde pocos han regresado, y otras seis divisiones de Transilvania fueron decimadas intencionalmente en la guerra contra los alemanes.

Matando a sangre fría, violando mujeres, niñas, robándolo todo, el ejército soviético trajo en sus furgones e instaló en el poder al Partido comunista rumano, que debería completar la destrucción de la estructura cristiana y de la civilización europea, a la cual Rumania había llegado por los esfuerzos de varias generaciones de patriotas.

Un año más tarde, como agradecimiento "especial", destronaron al Rey (a pesar de que le habían otorgado por su traición la más alta condecoración de guerra de los soviéticos, "la Orden Victoria") y liquidaron a los demás comparsas y con ellos a más de 2.000.000 de rumanos: intelectuales, burgueses y campesinos.

Asumiéndose el éxito del golpe del 23 de agosto de 1944 los comunistas declararon la fecha como Fiesta Nacional de la Rumania comunista. El Partido (inexistente antes de 1944) quiso con eso establecerse un "palmarés" glorioso. No consiguió que concentrar en el odio del pueblo rumano, que no le perdonó, y no le perdonará jamás, los sufrimientos que les infligieron.

El 23 de agosto de 1944, es para los rumanos de allá y para los exiliados, día de luto.

CARPATII

REALISM POLITIC SI SECURITATE COLECTIVA

de Dt. FAUST BRADESCU

A nu ne facem nicio iluzie!...

Conferința pentru "securitatea europeană" va avea loc și se va desfășura așa cum s'a decis la Moscova. Trapezoidalii hotărâți ce conduc astăzi, spre nenorocirea ei, Europa Occidentală, și-au pierdut până și instinctul cel mai natural al oricărui animal: instinctul conservării. Infundați până în creștet în formula intereselor meschine de acapare a economiei socialiste prin dominarea industriilor locale și-a întreținut relațiilor comerciale cu aria roșie, își lărgesc surăsurile, își îndoaie spinările și acceptă toate sugestiile antropozilor moscoviți, pentru a se arăta cât mai înțelegători și pacifiști.

Ce pericol comunist la porțile Occidentului, când balanța comercială poate fi mărită cu 0,3 %?!...

Ce frontiere tocate și populații anexate, când VW, Renault sau Fiat pot mări beneficiile naționale cu 0,2 %?!...

Ce suferință, teroare și exil pentru cei căzuți sub dominația comunistă, când vinul, brânza, guruburile sau macaroanele expediate în Est pot mări aceleași beneficii numai cu 0,1 % pe an?!...

Baliverne!

În mijlocul conjuncturii actuale, asta se cheama "politica realistă". Realismul e sinonim de "gheseft". Restul e apă de ploie. Pericol, frontiere tocate, populații anexate, suferință, teroare, exil, n'au existat decât atunci când acest Occident se găsea ocupat sau amenințat, atunci când experimenta pe propria-i piele beneficiile unei conjuncturi aparte. Că această conjunctură, de o mie de ori mai nemiloasă decât odinioară, apasă și macină sute de milioane de ființe căzute sub dominația roșie, asta n'are nici cea mai mică importanță. E un simplu detaliu, care nu poate fi luat în considerație de cei ce aplică politica realistă în acest moment și care, acum 30 de ani, urlau pe toate gamele și la toate posturile de Radio că numai solidaritatea popoarelor europene va putea salva omenirea (adică pe ei) de suferință și de umilire.

Atunci, ca și acum, același tip de trapezoidalii hotărâți susțineau că e vorba de o "politica realistă" spre binele națiunilor europene. Numai că atunci ei erau cei amenințați, pe când acum ei sunt profitorii acestei politici. Iar toate celelalte națiuni, ca niște păpuși, n'au decât să asculte de înțelepciunea acestor politicieni încercați...

E curios și simptomatic că toate pronosticurile lor de atunci încoace s'au dovedit nu numai contradictorii cu realitatea efectivă, dar direct malefice propriilor interese ale națiunilor lor. Bilanțul ce-ar putea fi făcut pentru ultimii 25 de ani, ar demonstra că, pe când acești politicieni "abili" ai Occidentului au reușit să mărească beneficiile comerciale cu câteva zecimi de punct pe an, "ne-abili" politicieni din zona socialistă au cucerit jumătate din lume, și-au întins zonele de influență peste toate continentele, au înținat partidele congenerice în toate țările lumii și au anihilat complet orice rezistență în țările ocupate.

Cu toate acestea, "realismul politic" al occidentalilor este considerat superior. Și lată argumentul argumentelor: omenirea vrea pace și pacea nu poate fi impusă decât de "mentalitatea pacifistă" ce domână în Occident. Ce poate fi mai frumos și mai stră-

gător decât acest sentiment, pe care — dealtfel — îl mângâie cu gingășie și guvernele comuniste. Iată deci substratul realismului politic în această epocă: apropierea de guvernele de dincolo de cortină prin intermediul noțiunilor comune de pace și pacifism.

Într'adevar, canalii rășboinice, dușmani ai pacii, provocatori de neînțelegeri nu sunt decât milioanele de refugiați, ce-au fugit binefăcătoarea pace socialistă pentru a continua să otrăvească relațiile cordiale ce leagă cele două părți ale Europei...

În realitate, ce poate fi mai semnificativ (în sensul pacii și bunei înțelegeri în lume) decât eforturile continue ale guvernanților socialiști, în frunte cu cei din URSS, de a se arăta curtenitori față de Occident. Iată probele:

— N'au fost ei cei care au deschis frontierele pentru ca industriile occidentale să se poată instala?

— N'au fost ei cei care au permis ca lanțul de hoteluri "Hilton" să se lungească și prin munții lor?

— N'au fost ei cei care au lăsat, pe 24 de ore, trecerea liberă printre sârmele ghimpate ale Zidului Rușinei din Berlin?

— N'au fost ei cei care au semnat un pact cu Willy Brandt, acest "stălp neclintit al democrației federale", fiind astfel obligați să recunoască (spre bucuria Germaniei Occidentale) definitivă soartă a frontierelor impuse după al 2-lea război mondial?

— N'au fost ei cei care au întreprins cu durere "veto"-ul la ONU cam de vreo 120 de ori, numai pentru a împiedeca izbucnirea altor conflicte dăunătoare pacii?

— N'au fost ei cei care și-au retras imediat autele de spioni descoperiți prin țările occidentale pentru a evita discuțiile diplomatice?

— N'au fost ei cei care au trimis imediat alte sute de spioni numai din grijea de a păstra un echilibru stabil în dispozitivul de subminare al Occidentului?

— N'au fost ei cei care au primit cu surle și fanfare pe toți năucii prezidențiali ai Occidentului, de câte ori aceștia și-au dus persoana și suita prin țările socialiste?

Atâtea și atâtea dovezi de cinste, de loialism democratic, de respect pentru persoana umană de dragoste pentru pace și bună înțelegere... Cum ră mai pui la îndoaia bunăvoință acestor îngeri, dovedită cu prisosință timp de cinci cincinate! Ar fi să dai în vileag anumite trăsături de caracter (viziune politică, demnitate personală și curaj) ce n'au răcut niciodată parte din arsenalul politico-diplomatic al acestor gugumani din Occident.

Pe acești dialecticieni ai tărierii firului în patru, nu-i interesează soarta Europei sau a lumii. Cu atât mai puțin soarta popoarelor robite de comunism. Pe ei li preocupă ziua de azi, cel mult ziua de mâine, atâtea timp cât există o corelație strânsă între moment și bunăstarea regimului care le asigură postul și privilegiile.

De aceea, propunerea moscovită întru reunirea unei Conferințe pentru Securitatea Europeană, nu li se pare o primejdie sau o lucrătură dibace din partea celor ce o propun. Ei văd numai imediatul; și acest imediat mărturisește o "propunere de pace și de bună înțelegere între popoarele europene". Pentru acești politicieni obtuși și condiționali, securitatea europeană propusă coincide cu dorința lor de liniște și pace. Ei vad în acceptarea acestei pro-

HAPPY PRELUDES

TO THE EUROPEAN SECURITY CONFERENCE

I

de MIHAIL STURDZA

RIDAY, August 8-th 1969 at 12:45 p.m. Monsieur Francis Roussilhe, archivist-recorder at NATO since 1953, was arrested on his return from Brussels in the Ivory airport by agents of the DST (the French State Security Service). The same day at 4 p.m. Colonel Charles de Jaquet de la Salle d'Anferville fell to his death from the window of his 10-th floor flat, in the presence of two agents of the same service.

Thursday, November 30-th 1969, Colonel Bernard de Cheuron de Beaumont d'Anzac de la Douze, on his way to the Bucharest airport, was killed on his tracks when a heavy truck, on the look-out at a crossroad, jumped his cam in reverse and flattened it out. Do you remember General Patton's accident? Colonel de Beaumont was chief of the Eastern European Countries Service at the French Defence Department.

Between Roussilhe's arrest and the "accidental" death of the French officers, important things had happened upon which the sterner obedient International Press has said nothing for a long while, and very little afterwards. It was only in November 1969 that the French weekly MINOTE and BIRE, the magazine of the Rumanian exiles in Paris, started divulging the facts which found only a subdued echo in the French big daylies and, to the best of our knowledge, almost no echo at all in the U. S. newspapers.

François Roussilhe started singing immediately, and reeled off all what he knew about a wide-spread soviet spying net of which he was only a modest mesh. The foreign agents to which he had passed copies of more than five thousand documents, including some of the most secret files of NATO, Ion Tomescu and Mihai Caraman, were in the diplomatic service of the Bucharest Government, the first filled an important office at the UNESCO, the latter was a councillor at the Romanian Embassy in Paris.

Roussilhe's confessions lead to the investigation, arraignment and arrest of lesser, important and very important personalities. The investigation process reached not only the Quay d'Orsay, the French foreign office, where it is rumored that an official with the rank of Ambassador had been temporarily arrested, but also the SDECE, the French service of counter-espionage, where the apprehended person was the very agent assigned to look over Francis Roussilhe's activities. All the foreign agents implicated in the new discovered criminal contacts, Ion Iacobescu, Dimitri Antoniu, Stefan Mihai, Atanase Mihai, Nicolai Vlad, were Romanians doubling their functions in teh diplomatic service of the Ceausescu Government with that of agents of the Soviet KGB.

Destiny shows sometimes a reprehensible partiality. Of the whole string of Romanian spying-diplomats it was only Iacobescu, the man in charge of

the Quay d'Orsay contacts, who was forcibly returned to Bucharest where he fell also immediately victim of a fatal traffic accident. As for Mihai Caraman (Monsieur Michel), who seem to have been the linchpin of the whole spying sovieto-rumanian system, he was for a long while still seen sauntering freely along the Paris boulevards. The remarkable thing about him is that he was a recidivist. It was a certain Robert Van de Wiele who preceded Roussilhe as archivist-recorder of the NATO before 1953, and the communist agent to whom he was caught handing copies of NATO secret documents was Mihai Caraman. Van de Wiele was sentenced to one year of prison *avec sursis* (suspended sentence). Caraman who will be the great organizer, on the Rumanian side, of General De Gaulle's visit to Bucharest, was already an untouchable person.

It happens often, indeed, that what is publicly known of an espionage affair is only what the responsible authorities have been unable to hide. Nevertheless, the exceptional secrecy which has surrounded and surrounds the anti-NATO spying activities of the so called Warsaw Pact Powers—even in the case of the disappearance the same week by suicide and appropriated accidents of the General representing the Boon Government at the NATO and of two of his colleagues—deserves special attention.

It deserves it because the purpose of this reinforced concealment is not to awaken the public opinion in Europe and in the United States from the delusive dream in which it has been carefully maintained, since the death of Stalin, of a Communist World more and more amenable to peaceful collaboration, on the eve of the greatest and most threatening political swindle which has until now been tried, on this public opinion's confidence and gullibility, by the peddlers of bogus security.

We allude here to the project of a Conference between the NATO Powers and the so called Pact of Warsaw Powers (WPP), suggested by Khrushchev and Bulganin in 1966 and brought again to the agenda of the West-East discussions, during recent presidential travelings by Mr. Ceausescu, the new Trojan pony of the Communist World.

The name is: Conference for European Security and the idea very simple. Why would not those two groups of Powers, the NATO and the WPP, agree to a progressive mutual reduction of their armed forces which will bring them at the end of a certain number of years, to a state of almost disarmed and friendly vicinity, with their financial and economic means apt to be applied to more mutually beneficial pursuits?

The swindle is three-fold: intellectual, political and military.

Intellectually, it supposes that the Western statesmen have discarded the sound tenet that it is established security only that can legitimate disarmament, and have fallen for the crazy conception that "mutual" disarming brings security for the nonaggressive, the nonambitious and the less

armed of two opposed parties. It supposes also that those statesmen have deliberately consigned to oblivion the fact that Communism and Soviet Russia are openly out for the conquest of the World, that their leaders have never denied it but on the contrary repeatedly proclaimed it — "we will hurry you" said Khrushchev — and proved it by the extension of their already realized conquests, that cover one half of the earth surface including Cuba, by the formidable military apparatus they have accumulated unceasingly, and by their insolent conspirative activities in every continent and in every country without exception.

In what concerns the political aspect of the proposed conference, we observe that the countries that form the NATO pact are free countries, whose international status corresponds, *de facto*, and *de jure* exactly to the definition of an independent state according to all admitted standards and that their national organization emanates directly from the people's will by electoral process. Nothing like that could be said, by the widest stretch of imagination, about the Warsaw Pact countries.

The tyrannical regime under which their populations are living has been imposed by the Soviet bayonettes. Without the presence or the vicinity of the Soviet divisions very short justice would be done by the oppressed masses of those who now form the satellite governments.

Those masses, the people of the subjugated countries, will not be represented by the men who will sit at the table of negotiations with the representative of the United States and of the free European countries. Those men will multiply six times the Soviet representatives.

Fraudulent efforts have continuously been made in order to represent the satellite governments in a rapid process of emancipation from the Kremlin's tutelage. After the known tragic events in East Germany, Poland, Hungary and Czechoslovakia, Rumania has finally been chosen to illustrate this deceitful theory. But the NATO scandal where the whole of Mr. Ceausescu's Paris diplomatic personnel was caught spying for the Soviets, has shown once more that in Bucharest as in the other capitals of the Warsaw Powers only stooges have been and will be tolerated by the Kremlin.

The day the United States and the Western Powers will grant the Satellite Governments a certificate of moral and juridical existence, to which they have no right, by accepting to negotiate with them on a footing of perfect equality, the still *de jure* open problem of East Europe's martyrdom, the problem of the Teheran and Yalta betrayals, would have received the exact final solution persistently demanded by Soviet Russia. By the same token, the discouragement and desperation provoked among the subjugated population by the Western Power's recognition of their torturers as their legitimate rulers, would have relieved the Soviet General Staff of its major worry now that the Non Proliferation Treaty has secured it against the danger of some unexpected nuclear situation. It is the power of explosion of the 120 million prisoners in the unwieldy communist East-European concentration camp which has been until now — and would be no more — the principal deterrent to the Soviet messianic and military designs and the most potent weapon of the Western Powers in case of a new conflagration.

This brings us to the military aspect of the proposed Conference. We have about it already the suggestions of one of those modern academic experts who have replaced the professional soldier

and the career diplomat of yore as advisers to the elected leaders of nations. Their suggestions must not be taken lightly, even if they seem at first sight sheer craziness or worse. Experience has proved that those suggestions, poured forth from behind a professorship desk or that of some well endowed agency, prefigure too often the decisions that governments will take. They are also, almost always, the suggestions the Kremlin would have liked to hear from the other side of the negotiating table.

This time it is not Professor Owen Lattimore, from the John Hopkins University School of International Relations and from the Institute of Pacific Relations, who adjudicates, but Professor Timothy W. Stanley of the John Hopkins School of Advanced International Studies and of the Atlantic Council of the United States. Professor Stanley bases his suggestions upon two false starting points: 1) He assumes that the forces in presence on both sides of the Iron Curtain are today approximately balanced at a level of 1 125 000 men for NATO and 1 300 000 for the Warsaw Pact, about half of this latter contingent consisting of Soviet troops, 2) He assumes that the Polish, East German and Czechoslovak contingents on the Eastern side of the contest have the same military value as the NATO German and American contingents on the Western side.

The American and the German NATO contingents are the most numerous, the most efficient and the best armed part of the Western forces.

The Polish, East German and Czechoslovakian contingents represent for the Soviet Command, as those of the other so called Warsaw Powers, a dead weight and eventually a danger. The Kremlin keeps them only as comfortable exchange money if confronted by no sterner negotiator than some one like Professor Stanley, for instance. To suggest, as Professor Stanley does, that the first two stages of the "mutual" deescalation should reduce the American and the West-German contingent on the West side, and only the East-German, Polish and Czechoslovakian contingent on the Eastern side, leaving the number of Soviet troops at its present level, indicates on the part of the learned professor a total ignorance of the comparative quality of the troops whose "mutual" withdrawal he recommends.

About the quantitative situation, Professor Stanley does not seem to be better informed. According to his statistics the number of Soviet troops which the threatened Western European countries would have eventually to face, would be of about 600 000. This is, indeed, the number of troops Soviet Russia has pushed through Czechoslovakia and East Germany in 1968 to the frontiers of West Germany. But this does not represent, by any means, the Soviet military power in Europe. The Soviets have this side of the Ural 115 divisions besides the 60 divisions they keep in their Asian territory. Those troops will always be there; once withdrawn, the U. S. troops will never come back. We do not know how Professor Stanley came to the fantastical figure of 1 125 000 men for NATO troops, but even if this number were immediately available for the defence of the German borders, account must be taken of the location comparative quality, nature and reliability of the troops, and of the number of combatants they really represent. The 600 000 troops Soviet Russia put in movement at the time of the Czechoslovakian invasion, were entirely motorized and more than half of the divisions were armoured forces. Besides, the Soviets had, already a few years ago, 18 airborne divisions able to be

lifted and landed in one operation. Every body knows how unfavorable for the eastern troops is the proportion between combatant and non combatant individuals. And above everything else, the fact remains that Soviet Russia is the only real nuclear power in Europe and that every European general staff, Soviet Russia's included, knows that the United States, of the present day, will never accept the risk of a nuclear war for the sake of some European country's territorial integrity. The advice will rather be: "Try a coalition government". Besides the Soviet divisions are all of them available for the central European front.

With those preliminary observations in sight let us examine more closely Professor Stanley's "Major New Policy Study", as it is called by the approving Press.

In the first stage of the "mutual troop cut", the United States "as a sign of sincerity" should cut unilaterally 30 000 of its troops. The second stage would involve a 10 % reduction of the troops of what Professor Stanley calls the "central front", meaning the German and Benelux forces on the NATO side and the East-German, Polish and Czechoslovakian forces on the Warsaw Pact side. During the first stages, therefore, it is the best troops of NATO that would have been substantially cut and, in a lesser proportion, the unreliable ones of the Warsaw Pact. The Soviet forces would have kept their initial level.

The third stage will ask for a cut of 15 % of the remaining forces "in both central and southern

Europe" this would involve, says Professor Stanley a cut of 135 000 men — about 8 divisions of the 40-50 the Soviet have on the "central front". There is of course, no question of the about 110 other divisions garrisoned on the vast European Russian territory which seems never to come into the purview of the professor-strategist, all of them, as said, available for the central European front. Neither Greece, Turkey or Norway will attack if they can help it.

For the first time, in the fourth stage, which provides for a general cut — in central and southern Europe — of one third of the remaining forces, air and naval forces will be included. Professor Stanley who realizes the awkward position in which free Europe would be left at the end of his "mutual troop cut" program, suggests that at this point a new strategy of deterrence and defence be adopted with zones of "nuclear land mines to block natural avenues of invasion" as principal feature!

REALISM POLITIC SI SECURITATE COLECTIVA

puneri un mijloc de a se arăta largi în spirit, inteligenți și gata oricând de a împiedeca un război. Mulți poate dintre ei sunt sinceri!

Dar Rușii nu văd aceasta Conferință sub același unghi. Pentru ei, numai aspectul formal, cel care trebuie să convingă și să atragă de partea lor pe Occidentali, poate avea o sonoritate de comuniune pacifistă. Fondul acțiunii lor e cu totul altul, vizibil ca lumina zilei pentru noi exilații din țările cotopte, opac și de nepătruns pentru occidentaliți responsabili de soarta Europei. Tocmai aceasta lipsă de a pricepe intențiile ascunse ale Rușilor, constituie marea noastră reproș față de politica occidentală.

Acceptarea Conferinței va permite Rușilor să impună fără niciun efort, consolidarea oficială a imperiului pe care-l făuresc cu răbdare mongolică de peste 50 de ani, rozând din teritoriile vecine, locuite de alte națiuni. Santajul va fi simplu: pactul de securitate europeană în schimbul recunoașterii statu quo-ul din Europa Orientală. Și care politician occidental va avea curajul să ridice obiectii, când balanța comercială a relațiilor cu Estul îi stă pe cheie ca o sabie a lui Damocles?

Această Conferință va prevedea, cu siguranță, și desființarea pactelor zonale de susținere mutua în caz de conflict. OTAN-ul va fi pus în joc și odată desființat, cu greu s'ar mai putea înțelege cel ce-l compun. Fiecare membru e independent și'n caz de urgență, procedurile de confirmare a unei atitudini nu sunt nici rapide, nici automate. Pe când, pentru țările comuniste, chiar ne mai făcând parte dintr-un Pact varșovian, un ordin venit de la Moscova va fi

suficient pentru a le coaliza instantaneu sub o comandă unică.

În sfârșit, se va susține cu vehemență că, prin acest pact inter-european, prezența forțelor americane devine inutilă în mijlocul unui continent supus și apărât de o "securitate colectivă". Și se va insista ca aceste forțe, ce constituiesc o legătură solemnă între Europa și USA, să-și mănă corturile pe alte meleaguri. Putem fi siguri că, în cel mult trei ani dela retragerea acestor trupe, Occidentul va fi cotopt de binefăcătorii propunitori de azi ai unei Conferințe pentru securitate și pace.

Sa nu ne facem nimic iluzii!

Conferința va avea loc, deoarece Occidentul acsesta, în care își pun speranța milioanele de robi de dincolo de cortină, e las și interesat. Va găsi, fără nicio îndoială, subterfugile dialectice prin care să-și scuze lagăturile și mercantilismul. Va găsi deasemenea și argumentele corosive cu care să ne bătăiească în drăneala de a ne opune (sau, măcar, de a încerca să ne opunem) realizării acestei conferințe criminale.

Dar noi, acești exilați ai popoarelor robite de dincolo de cortină, vom continua să ridicăm protestul nostru și să strigăm cât ne va fi cu putință crima ce vor comite politicienii responsabili ai epocii pe care o trăim de vor da satisfacție hideri moscovite.

În lume toate greșelile se plătesc. Cu atât mai mult se vor plăti greșelile voite, comise împotriva unor neamuri care n-au avut parte în istoria lor decât de suferință, sacrificiind în tăcere acolo, în îndepărtatul Răsărit European, pentru ca Apusul să poată crea o civilizație.

AVEC LE SOURIRE...

Par Radu Ghenea

ETRE chose merveilleuse qu'est le sourire, qui raffraîtit ou retient l'amitié et l'ironie, la joie et la tristesse, l'espoir et la déception, l'engagement et la réticence, devient, à l'usage des politiciens contemporains — un masque stupide, irritant... et tragique.

Prétendant exprimer une sérénité réconfortante, ou une supériorité bienveillante il cache — le plus souvent — l'ignorance, l'incompétence la plus crasse, l'absence de conscience la plus éhontée, ou l'ingénuité la plus incurable.

Bien entendu, nous ne demandons pas à nos hommes d'Etat d'exhiber le souci de leurs accablantes responsabilités, ou d'emprunter l'air lugubre de la troïka moscovite (qui pourtant doit bien rire à leurs dépens), mais simplement d'être naturels et dignes de la lourde mission historique qu'ils ont acceptée. Le large sourire, inexpressif et figé, importé des Etats-Unis, nous inquiète; là-bas comme ici, il nous cache trop de revers, de concessions inavouables et d'accroissements coupables.

Avec ce même masque stéréotypé, on exalte les avancées d'un rapprochement entre l'Europe et le marxisme, on prétend nous faire applaudir à l'"humanisation" du communisme. On nous explique la hâte de voir réunie la Conférence de Sécurité Européenne, tous les motifs "qui pourraient justifier un ajournement, ayant disparu", et on veut nous associer à tout prix à l'enthousiasme des "souriantes" qui y siègeront.

Nous aimerions pouvoir poser, à tous ces porteurs de masques un petit questionnaire sur les "motivations" (comme on dit aujourd'hui) de leur politique, et donner ensuite une large diffusion à leurs réponses. Ainsi, les masses populaires connaîtraient le vrai visage de ceux à qui elles ont confié, et pour qui elles ont distingué les soleils des perfides, les incapables des militants au service de l'ennemi. Elles sauraient ainsi qui les représentent, et à quel on les expose.

Le "Daily Telegraph", de Londres, vient de publier le rapport confidentiel, signé le mai 1943 — devenu maintenant public — par Sir Owen O'Malley, alors ambassadeur de Grande-Bretagne en Pologne, sur l'assassinat en masse de Katyn. Les soviets avaient assassiné 10 000 officiers et intellectuels polonais et les avaient enterrés dans une fosse commune, découverte en juin 1941 par les troupes allemandes. Une commission internationale d'experts put établir, sans la moindre hésitation, par l'état de décomposition des cadavres et par l'âge des sapins plantés dessus, que ces atrocités avaient été commises du temps de l'occupation de ce territoire par les braves alliés russes. Le rapport confidentiel de l'ambassadeur ne faisait que confirmer avec courage cette monstruosité. Le gouvernement polonais en exil, établi à Londres, rompit ses relations avec Moscou.

Mais, cet "incident de parcours" ne joua aucun rôle dans la conférence de Yalta, ni dans le talmudique procès de Nuremberg.

A Yalta, avec le sourire, et au milieu de plaisanteries déclinant la haute valeur morale des signataires, on procéda au partage du monde.

Notons, en passant, une réflexion révélatrice de Roosevelt, lors de la Conférence de Téhéran: "J'ennuie, c'est que Winston (Churchill) pense trop à l'après-guerre. Il a peur que les Russes ne deviennent trop forts..."

Cependant, si Yalta n'était animée que par la soif de vengeance et par l'esprit de la curée des vainqueurs, la future Yalta, dite "Conférence de Sécurité Européenne" — devant reconnaître et consolider le butin humain et territorial abandonné à l'Union Soviétique — convoque aussi les simples voyous? Le Kremlin désire s'assurer la conservation de ses conquêtes et de son contrôle sur les pays "socialistes" par une confirmation du statu quo, sanctionnée par tous les pays d'Europe, la Canada et les Etats-Unis.

Adressément, pour servir la bonne entente et les bonnes affaires, les invités s'empressent de brûler les étapes de supprimer toute objection et toute condition préalable qui pourrait retarder la réunion, où ils apporont leurs signatures, confirmant le partage de Yalta.

En vertu de quel droit et avec quelle conscience se permettent-ils de disposer de populations et de territoires qui ne leur ont jamais appartenu et dont ils savent bien qu'ils ont été incorporés abusivement à l'URSS?

Sans se départir de leur éternel et supérieur sourire, ils mentent effrontément s'ils prétendent que chaque pays pourra défendre, au cours de la conférence, ses propres intérêts. Car est-il un seul Ministre des Affaires Etrangères d'un pays européen non communiste qui soit vraiment persuadé que les gouvernements des pays communistes traduisent l'opinion réelle de leurs peuples? En écoutant les déclarations de leur collègue tchécoslovaque qui exprime aux Russes sa gratitude pour avoir occupé son pays, nous ferons la croix que ce collègue est l'interprète fidèle des sentiments de ce pays? Si le délégué du soi-disant patriote Cseausescu, ne souffle mot sur la Bessarabie (et pour cause), un Ministre des Affaires Etrangères de n'importe quel pays occidental qui affirmerait que la Roumanie a renoncé volontairement à cette province et que, par conséquent, rien ne l'empêche de garantir aussi l'incorporation définitive de cette région à l'Union Soviétique pourrait-il être considéré comme honnête?

Et si on lui demande ce qu'il pense de la doctrine Brejnev, déjà appliquée à la Tchécoslovaquie, et toujours en vigueur (car, en n'importe quel moment, un gouvernement saute et soumise à Moscou, imposé et maintenu au pouvoir par un simulacre d'élections, pour implorer le secours de l'armée rouge contre son peuple en révolte), par quelle explication pourrions-nous nous tranquilliser?

L'argument cynique qui prétend qu'en sacrifiant les peuples déjà sacrifiés, on assurera la paix des autres, qui sont la majorité, par un nouvel engagement solennel soviétique, est aussi bête qu'immoral.

Nous autres, simples mortels, nous n'oublions par l'intention constamment proclamée des Russes d'instaurer le communisme partout, et nous voyons le progrès rapide de l'infiltration et de la subversion qu'ils dirigent et financent. Nous ne comprenons pas les faiblesses de la plupart des hommes politiques européens envers ces "pays de l'Est" et leur indifférence totale envers les peuples opprimés.

Toute nouvelle concession sans contre-partie nous inquiète: toute participation officielle au jeu imaginé et conduit par les soviets nous préoccupe, sachant qu'elle nous mène. Nous imaginons, dès maintenant, le fou rire qui secouera le Kremlin après la conclusion d'un nouveau traité de Yalta...

Cependant, nos hommes d'Etat, eux, se contentent de sourire.

Un très vieux film, excellent d'ailleurs, qui s'appelle "Fro Dnevno", mettait les deux comparses (Laurel et Hardy) entre les mains d'une bande de brigands. Pour s'amuser, ceux-ci obligent l'un d'eux à prendre son compagnon. En lui mettant, en pleurnichant, la corde au cou, le bonhomme malgré lui encourage son ami en lui disant "fate it easy!" — prends ça du bon côté!

Mais, malheureusement, nous n'assistons pas à un film, bon ou mauvais.

Ce qui est en jeu, ce sont nos vies, et c'est le sort de notre Occident, et nous attendons autre chose de nos gouvernants qu'un "fate it easy!", même avec le sourire!

ROMANIA SI UNITATEA EUROPEI

II

De TRAIAN POPESCU

A fost gravată o stampila comemorativă cu textul: "PRO BASARABIA, CHISINAU — 27 MARTIE 1918-MADRID — 27 MARTIE 1988", și un plic filatelice pentru stampila emisă anulul, pe care sereproduce desenul vignetel și avertismentul "EUROPENI, APARAȚI-VA DE PRIMEJIDIA U. R. S. S. COEXISTENȚA ESTE MOARȚEA EUROPEII!"

Cartonul de prezentare filatelice confecționat pentru această emisiune, are tipărit pe prima pagină următorul text în limba spaniolă: "EUROPENI! TOTI UNITI IN LADN-TRUL FRONTIERELOR DIN DECEMBRIE 1918, DAI COEXISTENTIALISM CU COMUNISMUL PE SPINAREA POPOARELOR: ALBANIA, GERMANIA ORIENTALA, BULGARIA, CECO-SLOVACIA, CROATIA, ESTONIA, LETONIA, LITUANIA, POLONIA, ROMANIA, SERBIA SI UNGARIA, NU!"

Pe pagina doua apare avertismentul COMUNITATII ROMANILOR DIN SPANIA:

"Au trecut trei ani de când "Mica Europă" început să deschiadă drumul mării frății spirituale și economice a balcanului continental. Toate sforțurile și sacrificiile făcute, vor fi inutile dacă cheia noii construcții va rămâne în mâini străine... căci în multe ocazii, până acum, s-a putut dovedi, ca jărlie din estul Europei, abandonate în ghiarele Kremlinului, sunt poarta deschisă agresivității comuniste.

Ca un șarpe coexistențialismul sufocă Europa și amenință lumea liberă.

A da libertate țărilor subjugate dincolo de cortina de fier, e un act de dreptate pe care Occidentul îl datorează acestor țări de milenară tradiție și în același timp un gest necesar propriilor lui apărări."

EUROPEOS TODOS UNIDOS
DENTRO DE LAS FRONTERAS
DE DICIEMBRE DE 1918

¡SI!

COEXISTENCIALISMO
CON EL COMUNISMO
A ESPALDAS DE LOS PUEBLOS

ALBANIA, ALEMANIA ORIENTAL, BULGARIA, CROATIA, ESTONIA, LETONIA, LITUANIA, POLONIA, ROMANIA, SERBIA Y UNGARIA

¡NO!

SEPTIEMBRE 1988

IV./ La 8 Noembrie 1988 și corespunzând celei de a treia emisiune a Europei dela Strasbourg, Românii Liberi, reproduc desenul oficial al emisiunii celor șase dela Strasbourg, unitar în toate statele semnatare, conform deciziei luate în reuniunea reprezentanților celor șase Administrații Postale, care a avut loc la Bruxelles la 17 Martie 1988, în care s'a ales ca tema: "Unitatea Postală, Europeană în serviciul Ideii Europene. Prin concurs a fost ales desenul olandezului André van der Vossen, reprezentând litera E deasupra căreia se perfilează în abor silueta unui porumbel.

Românii Liberi adaugă însă un nou element desenului inițial. Un șarpe pe pielea căruia apare repetată un desen emblema comunismului — seceră și ciocanul — simbolizând primejdia comunistă; șarpe care furisându-se de-a lungul literel E, din care a înlocuit o parte țărilor Europei de Est subjugate — amenință restul și porumbelul, simbol al plicii în lume.

Trei valori de 26 bani verde, 60 de bani roșu și 75 de bani albastru. Pe vignetile postale amintite mai apar cuvintele: ROMANIA — POSTA — și EUROPA.

Hen: cuando tres años desde que la Pequeña Europa está luchando para abrir el camino a la gran hermandad espiritual y económica del viejo continente.

Todos los esfuerzos y los sacrificios hechos serán inútiles si la llave del nuevo edificio quedara entregada en manos enemigas... pues en muchas ocasiones, hasta la fecha, se ha podido comprobar que los países del este europeo, abandonados en las garras del Kremlin, son la puerta abierta a la agresión comunista.

Como una serpiente, el coexistencialismo está asolando Europa y amenazando al mundo libre.

Liberar a los países subjugados detrás del telón de acero es un acto de justicia que el Occidente debe a estos países de milenaria tradición, en el mismo tiempo un gesto necesario para su propia defensa.

LA COMUNITAT DE LOS ROMANOS EN ESPAÑA

Stampila gravată pentru această emisiune are textul: **LIBERTATE ROMANIEI — MADRID 8 NOEMBRIE 1959**, iar pilul filatelic, reproduce desenele vignetelor poștale și în limbile: română, spaniolă și engleză, strigătul de "**LIBERTATE ROMANIEI**".

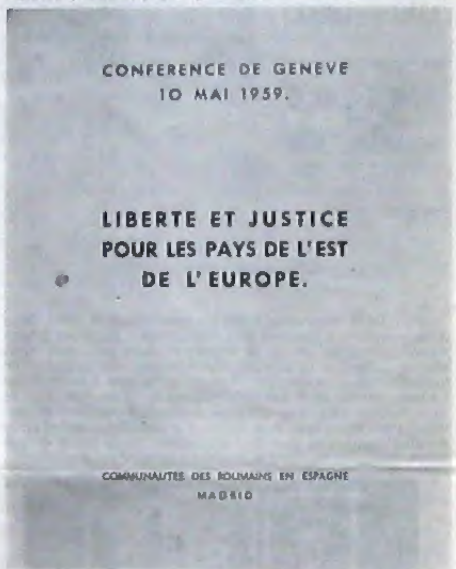

V./ La 10 Mai 1959, cu prilejul Conferinței de Înalt Nivel a Marilor Puteri, celebrată la Geneva, Românii Liberi au lansat emisiunea de vignetă poștală "**EUROPA CARE SUFERĂ**".

Compusă din trei blocuri de câte nouă timbre fiecare, 3 x 25 de bani, 3 x 50 de bani și 3 x 75 de bani, în culorile verde, roșu și albastru, emisiunea reproduce trei aspecte ale aia zisei "democrații" comunisto-sovietice:

a) trasul, pe la spate, cu pistolul în ceață, valoarea de 25 bani,
b) închisoarea, valoarea de 50 bani,
c) deportarea în Siberia, valoarea de 75 bani.
practicată fără milă asupra a milioane de femei și bărbați din Europa de Est: Europa care suferă.
Acest reproș adresat lumii occidentale apare în limbile, română, franceză, engleză, spaniolă și germană, pe fiecare din cele nouă vignetă care compun blocul.
Scopul acestei emisiuni era de a protesta și evidenția odată mai mult injustiția făcută Europei de Est de către "Marile Puteri" la Yalta, și a cere libertate și dreptate pentru ele. Se ilustrează cu aspectele "democrației" sovietice tirania ocupației comuniste și drama în care au fost asvârlite, abuziv, populațiile acestor teritorii.

CONFERENCE DE GENEVE
10 MAI 1959.

LIBERTE ET JUSTICE
POUR LES PAYS DE L'EST
DE L'EUROPE.

COMMUNALITES DES ROMAINS EN ESPAGNE
MADRID

Les Roumains en Exil et le Comité de lutte pour une Roumanie libre, présentent leurs hommages à ceux qui portent à la Conférence de Genève la responsabilité de l'avenir du monde libre.

Nous espérons qu'on ne se va pas oublier, une fois de plus, le martyre de la Roumanie jetée en proie à la Russie Soviétique et qui voit cette Conférence représenter pour notre patrie l'espoir de la liberté.

Pour rappeler la « démocratie » pratiquée par la Russie Soviétique, dans les pays qu'elle domine, nous nous permettons de vous envoyer ces tristes vignettes, qui ne représentent pourtant qu'une faible partie de leurs souffrances.

(Urmează pag. 6.)

S'a gravat o stampilă specială cu textul: **CONFERINȚA DIN GENEVA — MAI 1959, LIBERTATE EUROPEI CARE SUFERĂ — MADRID 10 MAI 1959**, și s'au confecționat un carton de prezentare și un pilic filatelic.

Pe prima pagină a cartonului se poate citi: **CONFERENCE DE GENEVE 10 MAI 1959 — LIBERTE ET JUSTICE POUR LES PAYS DE L'EST DE L'EUROPE — COMMUNALITES DES ROMAINS EN ESPAGNE — MADRID**.

În pagina doua textul scrisorii Comunității Românilor din Spania, trimisă participanților la menționata conferință:

"Românii din Exil și Comitetul de luptă pentru o Românie liberă, prezintă omagiile lor celor care la Conferința din Geneva poartă răspunderea pentru viitorul lumii libere și speră că nu se va uita, odată mai mult, martirajul României asvârlită ca pradă Rusiei Sovietice, și că această conferință va fi pentru patria noastră, zorile libertății.

"Pentru a va aminti "democrația" practică de Rusia Sovietică în țările pe care le stăpânește, ne permitem a va trimite aceste triste vignetă, care nu reprezintă, cu toate acestea decât o infimă parte din suferințele lor".

Pilicul pentru stampila, aliel de emisiune, reproduce desenele vignetelor de 25 bani, trasul cu pistolul în ceață și cere: **LIBERTATE EUROPEI DE EST! EUROPA CARE SUFERĂ!**

VI./ La 23 August 1959, împlinindu-se 15 ani dela capitularea Regelui Mihai, 15 ani de crucificare a României, Românii Liberi au relipărit blocul de 9 timbre al "Europei care suferă", în culoare galben portocaliu, supralipărit pe fiecare din cele trei tripluri, în limbile: română, franceză și engleză "textul:

23 AUGUST 1944-23 AUGUST 1959, CINCISPREZECE ANI DELA CRUCIFICAREA ROMANIEI

S'a gravat o stampilă specială cu textul: **23 August 1944 — 15 ANI DELA CRUCIFICAREA ROMANIEI — MADRID 23 August 1959**, un carton de prezentare și un pilic filatelic, pentru stampila zilei de emisiune.

Pe prima pagină a cartonului de prezentare apare în limba spaniolă textul: **A CINCISPREZECE ANIVERSAR DELA INSTAURAREA TEROAREI ÎN ROMANIA — Comunitatea Românilor din Spania — MADRID 1959**.

Pe pagina doua e reproduc un fragment din conferința pronunțată de academicianul spaniol Contele Agustín de Foxá, la 13 Decembrie 1957, cu prilejul comemorării a 500 de ani dela urcarea pe Tronul Moldovei a lui Ștefan cel Mare, și care spune:

23 DE AGOSTO DE 1944 - 23 DE AGOSTO DE 1959

XV ANIVERSARIO
DE LA
INSTAURACION DEL TERROR
EN
RUMANIA

COMUNIDAD DE LOS RUMANOS EN ESPAÑA
MADRID
1959

(Urmează în numărul 3.)

WHO IS THE IMPERIALIST?

De TRAIAN POPESCU

ELA sfârșitul celui de al doilea război mondial, fără încetare, Sovietele se vâlcăresc, cât îi ține gura și nerușinarea, de pretinse amenințări belice ale Occidentului "imperialist".

Cei vizați, camarazii lor de arme de erii, nu pricep și nu ripostează cum s'ar cuveni, ba dimpotrivă le fac jocul.

Fără viziune politică, frizând aproape inconștient, accepta la ușa cocoșat în 1945 în rangul de mare

putere și de principali victorioși contra cruciadei europene anti-comuniste din 1941, determinată de succesele agresivității ale Rusiei Sovietice contra Finlandei, Estoniei, Letoniei, Lituaniei, Poloniei, României, și sub imboldul legitim al acestor țări de a recupera libertatea teritoriilor răpite sau independența terfelită de tancurile rusești.

Mutilările teritoriale aduse acestor țări sau anexiunea unora dintre ele, au fost uitate de către occidentalii învingători, ba mai mult au fost ratificate și lărgite prin tratatele dela Yalta, prin care Roosevelt și Churchill au făcut cadou rușilor tot

SOVIET TERRITORIAL EXPANSION

1. ROMANIAN PROVINCES

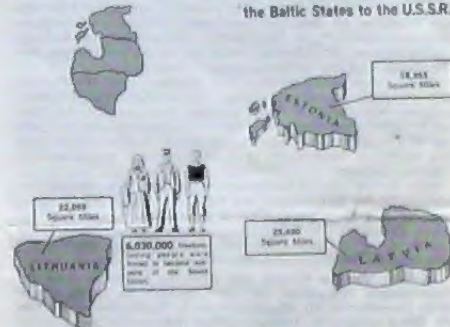
What the U.S.S.R. Demanded and Got from Romania:

SOVIET TERRITORIAL EXPANSION

2. BALTIC STATES

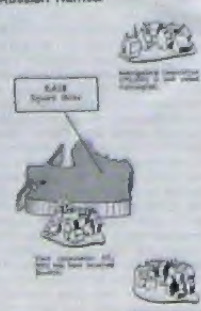
The Soviet Union Made a Deal with Nazi Germany and Added the Baltic States to the U.S.S.R.

SOVIET TERRITORIAL EXPANSION

3. GERMANY NORTHERN EAST PRUSSIA

The U.S.S.R. Demanded and Got This Area of East Prussia and Gave Its German Cities Russian Names:

SOVIET TERRITORIAL EXPANSION

4. EASTERN CZECHOSLOVAKIA

What the U.S.S.R. Demanded and Got from Her Neighbor Czechoslovakia:

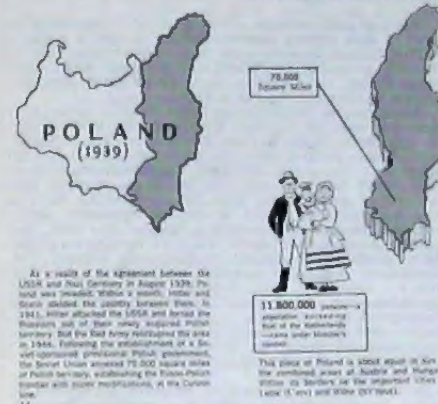
SOVIET OCCUPATION

SOVIET TERRITORIAL EXPANSION

5. EASTERN POLAND

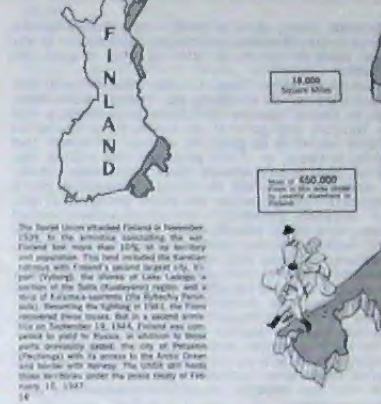
A Nazi-Soviet Deal Led to This Grab from the Poles:

SOVIET TERRITORIAL EXPANSION

6. FINNISH PROVINCES

What Finland Ceded the U.S.S.R.:

sovietice, cum fusese prezentat comunismul opiniei publice americane, creștea vertiginos în masele populației Yankee.

Molohul sovietic înghițea printr-o simplă trăsură de condei o suprafață din Europa de peste 658.772 mile pătrate, cu o populație de 136.163.000 milioane de locuitori, iar din Asia 758.482 mile pătrate cu o populație de 52.538.000 milioane de locuitori, neincluind suprafața imensă a Chinei continentale cu furnicarii ei de oameni, cedată generos de Generalul Marshall lui Mao Tse Tung, câțiva ani mai târziu.

La câteva săptămâni după realizarea "gheșefului" Roosevelt închidea ochii sub povara biestemelor milioane de victime exterminate de comuniști, după cele mai rafinate sisteme de schingiuri mongole.

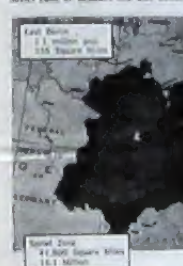
Cu toate că genocidul practicat de ruși era cunoscut, nimic însă nu s'a schimbat din cârdoșia "oficială" americano-rușă, nici chiar după înălțarea lui Stalin și arșărirea resturilor lui Îmbălsămate, într-o groapă ascunsă de sub zidurile Kremlinului.

Președinții americani care s'au succedat, chiar dacă au luat atitudini contra agresivităților sovietice în Korea, Cuba, Viet-Nam, acțiunile militare au fost torpilate sistematic de politică și pe linia tradiției Kennedy, firul telefonic direct între Washington și Kremlin, funcționează și astăzi.

Totuși ororile săvârșite de comuniști în Korea, Cuba, Basarabia românească, Viet-Nam, Ungaria, Cehoslovacia, au deschis ochii multor cetățeni americani asupra primejdiilor comuniste.

Pe această linie de reducere a opiniei publice americane, trebuie situată broșura "WHO IS THE IMPERIALIST?", pe care Asociația "American Federation of Labor and Congress of Industrial Organizations", a avut fericita inițiativă de a o tipări în Iunie 1971, și din care reproducem graficele îlmuritoare ale loviturilor date de Sovietici în Europa și Asia, demascând astfel primejdia extinderii comunismului în lumea liberă, la adăpostul tacticii de a se vâlna de amenințări imperialiste imaginare, când în realitate cine amenință efectiv e "troica din Kremlin".

SOVIET JOKE OF GERMANY AND EAST BERLIN

June 17, 1953. Soviet newspaper threat to invade Germany and East Berlin. The Soviet Union threatened to invade Germany and East Berlin. The Soviet Union threatened to invade Germany and East Berlin. The Soviet Union threatened to invade Germany and East Berlin. The Soviet Union threatened to invade Germany and East Berlin.

estul european și jumătate din Europa centrală, sub pretextul creării unei păci durabile în lume.

Minciuni sfurțate. Ca doi samșari Roosevelt și Stalin, împărțiseră lumea în două zone de exploatare: "căcun ai a sa maniere". Roosevelt își rezervase lichidarea imperiilor europene; britanic, francez și italian, Japonia cu tot Pacificul Africa și Continentele Americane, iar Stalin libertatea de a impune "democrația" sovietică în Europa răsăriteană, centrală și balcanică, China continentală și sud-estul asiatic.

Satisfăcuți că putuseră trage chitului celorlalți "asociați" Anglia, Franța, și China lui Chang Kuy Chek, între vici și lere negre, au bățut mâna, dintr-o negustorie și și-au jurat prietenie veșnică.

Conspirația internațională comunistă câștigase bătaia.

Rusia devenea primul aliat al Statelor Unite în lupta contra Japoniei și prestigiul "democrației"

13

În total el a tradus 65 poezii din Eminescu, printre care și cele mai însemnate ca: Venere și Madona, Mortua est, Scrierile I și III, Luceafărul, Dolina, Rugăciunea unui Dac, Glosa, etc. Tot pe alături a tradus și din alți autori ca: Vasile Alexandril, Octavian Goga, Alexandru Macedonski, Aron Cotruș, Tudor Arghezi, Bacovia, Lucian Blaga, Nichifor Crainic, Ion Filat, Cincinat Pavelescu, Toporeanu, și alții. Majoritatea acestor traduceri au fost făcute mult înainte ca José Matas să cunoască vreun Român și în ele a reușit să păstreze nealterat atât sensul cât și ritmul poeziei românești. Extrem de frumoasă este traducerea sa din Luceafărul.

Prima lui întâlnire cu un compatriot de-al nostru se produce deabia în 1947, când, ca o consecință a ultimului război, fugarii Români ajung și în Spania. În acest an cunoaște întâmplător un tânăr student Român, astăzi medic prin Franța, cu care inițiază prima sa conversație în limba română, ce cu atâtă trude și tenacitate învășase dealongul vieții. Surpriza e fost mare din amândouă părțile. Dl. Matas auzind pentru prima dată graiul românesc cu fonetica sa exactă, iar fugarul nostru pe minuna de curiozitatea vorbelor lui, de perfectă construcție gramaticală a frazelor sale, și mai ales, de frumusețea unor expresii culese din vază și variată sa lectură românească și din care se desprinde un suav și plăcut parfum arhaic.

Din acest moment, contactul Diul. Matas și a familiei sale, în care semănase deasemenea dragostea pentru țara noastră, cu Românii aflați atât în Spania cât și alurea, este permanent. Casa lui se deschide larg tuturor refugiaților devenind practic o casă românească în Barcelona, unde fiecare putea găsi o îndrumare, o mână de ajutor într-o trăisere, o dragoste ce reverbera cu putere și căldură unui câmin ce lipsen, desigur, tuturor. Cine, în lumea refugiuului românesc, nu a cunoscut, sau nu a auzit măcar vorbindu-se, de casa Matas din Barcelona? Cu înalta lor înțelegere și cu sufletul lor mult călăpător, oamenii aceș-

tia, cărora neînțelesul destin le-a transmis fiori românești, se pun la dispoziția tuturor compatrioților ce le-au bălăit în ușa, fără să obosească niciun moment și fără să-și crute energiile sau liniștea lor.

Cu toți au împărtășit durerile noastre, au înțeles și s-au alăturat năzuințelor și idealurilor românești și au suferit de suferința Neamului nostru prins în ghilezele Comunismului și cînd de neajul moscovit. Ei lău parte la toate manifestările românești din Spania și permanent am simțit alături de noi avântul cald și prietenesc al Diul. Matas, când era vorba de o acțiune pentru promovarea dreptului la o viață liberă și demnă a poporului nostru. Toți cei ce am iust parte, ne amintim cu emoție de acei Congres Eucaristic Internațional ce a avut loc în Barcelona în anul 1952, când datorită neobositului concurs și alergătură a Diul. José Matas și a surorii dumnealui Drs. Angeles Matas, micul grup românesc ce reprezenta poporul încătușat și fără glas, a fost primit cu căldură, simpatie și înțelegere de către toate figurile proeminente ale Catolicismului din acele timpuri.

Prietenia și dragostea ce a răstat acest om pentru România este adâncă mișcătoare. Constant și leal, a rămas până la urmă alături de poporul român căruia, un 23 August, Comunismul, aliat cu neghibia unor oameni politici, i-au scaldat tot cursul istoriei. Ei nu ne-a cunoscut direct țara, cu toate că era dorința lui cea mai fierbinte, dar a iubit-o în tăcere cu pasulnea înamoratului ce inițial și idealizase imaginea îndepărtată a țării sale.

Traducătorul și prietenul refugiuului nostru, Dr. José Matas, Peripnă, n-a rămas acum. Vocea lui dinău aie a lăsat un gol imens în sufletele Românilor care l-au cunoscut. Amintirea lui va fi mereu însoțită de recunoștința noastră și în numele Neamului nostru pe care atâtă l-a iubit, îi optim:

să-și fie în veci țărâna ușoară!

N. ROSCA.

ECOURI

ABUNDENTA DE COVRIGI ÎN ROMANIA

MUNCA — 29 August 1972.

Citim în ziarul „Munca” din Iuhă trecură: „altă accesă la Ploiești a fost dată în funcțiune o nouă secție pentru fabricat covrigi, dotată cu instalații moderne. Toate operațiile, de la frământat și până la coacere sunt automatizate. Capacitatea secției este de peste 92.000 buccii covrigi în 8 ore”.

A fost foarte binevenită această informație, care a lămurit atât nedumerirea multor turisți străini, cât și a unor români ce veneau prin această regiune, de ce auzeau că „umbidă căni cu covrigi în coadă”.

Aceasta bineînțeles grație organizației de partid, care ascultă de recomandările comitetului central, a depus toate eforturile pentru îndeplinirea în acest sector al planului cincinal înainte de termen.

Proiecțiile este însă incompletă.

Nu numai căni umbidă cu covrigi în coadă, ci și toată țara a ajuns la covrigi.

ROMANISCHER KOMMUNISMUS

Die Brückierung der moskauer Lehnherren machten die rumänischen Genossen wieder gut. Wer hätte wieder vermocht ausser der rumänischen „Diplomaten” NATO-Offiziere für die spektakuläre Spionage-Affäre beim NATO-Hauptquartier auszuheben, um dann die geheimen Informationen nach Moskau zu liefern? Einige Offiziere mussten dafür mit dem Leben bezahlen, ein französischer Oberst starb sogar bei einem „Autounfall” in Rumänien.

Es lohnt sich nicht mehr, sich an Ceausescu anzubiedern, auch für die Deutschen nicht. Solchen Anbiederungsversuchen hat er übrigens durch seine letzten Erklärungen in bezug auf die Belange der deutschen Minderheit in Rumänien einen Riegel geschoben. Der Staatsbesuch des Bundespräsidenten in Rumänien bedeutet daher nichts anderes als verlorenes Steuergeld. Anders verhielt es sich mit den Besuchen von De Gaulle und Nixon. Jens Staatsmänner sprachen in erster Linie mit dem rumänischen Volk und nur nebenbei mit Ceausescu. Wenn die Lieferung von Maschinen und Know How sowie die Verleichteerträge den Menschenhandel mit den Ostblockländern nicht weiterbringen können, dann muss die gesamte Ostpolitik einer radikalen Revision unterzogen werden. Vielleicht wird auch die vollständige Unterwerfung der rumänischen Machthaber unter die Breschnew-Doktrin den Politikern und Massenmedien der freien Welt die Augen öffnen.

Ein offener Feind ist immer besser als ein falscher Freund. Zumindest wird das laible Gewissen der freien Welt nicht mehr mit dem „eigenen Weg” des rumänischen Kommunismus weiter verunsichert.

CARPATII

REVISTA CULTURALA SI DE
ACTIUNE ROMANEASCA ÎN EXIL

APARE LUNAR

SUB ÎNGRIJIREA UNUI COMITET
DE REDACȚIE

Redacția și Administrația:

Calle Villanueva, 43 - Telef. 278 40 40

MADRID (España)

Correspondența:

Apartado 9.283 - MADRID (España)

★

Abonamente:

Anual ..... 15 \$ USA

De susținere ..... 25 \$ USA

EDITURA CARPATII ANUNTA

ISTORIA LITERATURII ROMANE, de D. Murărașu (de la Titu
Maiorescu-Lucian Blaga), 230 pgs. .... 4 \$ USA

NATIONALISMUL LUI EMINESCU, de D. Murărașu ..... 8 \$ USA

DACIA, de V. Părvan ..... 8 \$ USA

ISTORIA PARTIDELOR NATIONAL TARANIST SI NATIONAL TA-
RANIST, de Pamfil Belcaru, Vol I și II ..... 10 \$ USA

ISTORIA POLITICA SI MILITARA A RASBOLULUI ROMANIEI
CONTRA RUSIEI SOVIETICE, de General Platon Chirnoaga ... 8 \$ USA

KARL MARX, ÎNSEMNAȚII DESPRE ROMANI. Texte inedite cu
comentariu de Pamfil Belcaru ..... 8 \$ USA

STEFAN CEL MARE, DOMN AL MOLDOVEI, de Prof. Alex Boldar. 6 \$ USA

ISTORIA DACIEI SI CONTINUTATEA DACO-ROMANA, de Gene-
ral Platon Chirnoaga ..... 8 \$ USA